

Izevel's End (9:19-37)

יט וַיִּשְׁלַח, רֹכֵב סוּס שֵׁנִי, וַיָּבֹא אֲלֵהֶם, וַיּאמֶר כֹּה-אָמֵר הַמֶּלֶךְ שָׁלוֹם; וַיֹּאמֶר יֵהוּא מַה-לְּךְּ וּלִשַּׁלוֹם, סֹב אֵל-אַחֲרָי. 19 Then he sent out a second on horseback, who came to them, and said: 'Thus saith the king: Is it peace?' And Jehu answered: 'What hast thou to do with peace? turn thee behind me.'

כ וַיַגֵּד הַצֹּפֶה לֵאמר, בָּא עַד-אֲלֵיהֶם וְלֹא-שָׁב;וְהַמִּנְהָג, כְּמִנְהַג יֵהוּא בֶּן-נִמְשִׁי--כִּי בְשִׁנְּעוֹן, יִנְהָג.

20 And the watchman told, saying: 'He came even unto them, and cometh not back; and the driving is like the driving of Jehu the son of Nimshi; for he driveth furiously.'

כא וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם אֱסֹר, וַיֶּאְסֹר רְכְבּוֹ; וַיַּצֵא יְהוֹרָם מֶלֶּךְּ-יִשְׂרָאֵל וַאֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְּ-יְהוּדָה אִישׁ בְּרְכְבּוֹ, וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת יֵהוּא, וַיִּמְצָאָהוּ, בְּחֶלְקַת נְבוֹת הַיִּזְרַעֵּאלִי. 21 And Joram said: 'Make ready.' And they made ready his chariot. And Joram king of Israel and Ahaziah king of Judah went out, each in his chariot, and they went out to meet Jehu, and found him in the portion of Naboth the Jezreelite.

כב וַיָּהִי, כָּרָאוֹת יָהוֹרֶם אֶת-יֵהוּא, וַיֹּאמֶר, הַשַּׁלוֹם 22 And it came to pass, when Joram saw Jehu, that he said: 'Is it peace, Jehu?' And he answered: 'What peace, so long as the harlotries of thy יָהוּא; וַיֹּאמֶר, מַה הַשַּׁלוֹם--עַד-זְנוּנֵי אִיזֵבֵל אָמִּךּ mother Jezebel and her witchcrafts are so many?' וכשפיה, הרבים. כג וַיַּהֵפֹּךְ יְהוֹרֶם יָדָיו, וַיָּנֹס; וַיֹּאמֶר אֱל-אֲחַזִיָהוּ, 23 And Joram turned his hands, and fled, and said to Ahaziah: 'There is treachery, O Ahaziah.' מרמה אחזיה. 24 And Jehu drew his bow with his full strength, and smote Joram כד וְיֵהוּא מִלֵּא יָדוֹ בַקַשֶּׁת, וַיַּךְ אֵת-יִהוֹרָם בֵּין between his arms, and the arrow went out at his heart, and he sunk וֹרֹעֵיו, וַיַּצֵא הַחַצִי, מַלְּבּוֹ; וַיַּכַרַע, בַּרְכָבּוֹ. down in his chariot. 25 Then said [Jehu] to Bidkar his captain: 'Take up, and cast him in the כה וַיֹּאמֶר, אֵל-בִּדְקַר שַׁלְשֹׁה, שֵׂא הַשְּׁלְכֵהוּ, portion of the field of Naboth the Jezreelite; for remember how that, בְּחֵלְקָת שָׁדָה נָבוֹת הַיִּזְרְעָאלִי: כִּי-זַכֹר אֲנִי וַאַתַּה, when I and thou rode together after Ahab his father, the LORD אָת רֹכָבִים צָמַדִים אָחֶרֵי אַחָאַב אַבִיו, וַיהוַה נַשַּׂא pronounced this burden against him: עַלַיו, אֵת-הַמַּשֵּׂא הַזֵּה. 26 Surely I have seen yesterday the blood of Naboth, and the blood of כו אָם-לֹא אֵת-דְּמֵי נָבוֹת וְאֵת-דְּמֵי בַנַיוֹ רָאִיתִי his sons, saith the LORD; and I will requite thee in this plot, saith the אָמֵשׁ, נָאָם-יִהוַה, וְשָׁלֵּמְתִּי לְּדְּ בַּחֶלְקָה הַזֹּאת, LORD. Now therefore take and cast him into the plot of ground, נָאָם-יָהוַה; וְעַתַּה, שַׂא הַשְּׁלְכֵהוּ בַּחֵלְקָה--כִּדְבֵר according to the word of the LORD.' 27 But when Ahaziah the king of Judah saw this, he fled by the way of כז וַאַחַזִיָה מֶלֶךְ-יִהוּדָה, רַאַה, וַיַּנַס, דֵּרֶךְ בֵּית הַגָּן; the garden-house. And Jehu followed after him, and said: 'Smite him וַיִּרְדֹּף אַחַרֵיו יֵהוּא, וַיֹּאמֶר גַּם-אתוֹ הַכָּהוּ אֵלalso in the chariot'; [and they smote him] at the ascent of Gur, which is הַמֵּרַכַּבָה בְּמַעֵלָה-גוּר אֲשֵׁר אֵת-יִבְלַעַם, וַיַּנַס by Ibleam. And he fled to Megiddo, and died there. מגדו, וַיַּמַת שַם. 28 And his servants carried him in a chariot to Jerusalem, and buried כח וַיַּרְכָּבוּ אֹתוֹ עַבַדִיוּ, יִרוּשֵׁלְמַה; וַיִּקְבִּרוּ אֹתוֹ him in his sepulchre with his fathers in the city of David. {P} בָקבַרַתוֹ עִם-אֲבֹתֵיו, בִּעִיר דַּוִד. {פּ} 29 And in the eleventh year of Joram the son of Ahab began Ahaziah כש וּבִשְׁנַת אֲחַת עֲשָׁרֵה שַׁנַה, לִיוֹרַם בֶּן-אַחִאַב, to reign over Judah. מָלַךְ אֲחַזִיָה, עַל-יִהוּדָה. ל וַיַּבוֹא יָהוּא, יְזְרְעֵאלָה; וְאִיזֶבֵל שַׁמְעַה, וַתַּשֵׂם 30 And when Jehu was come to Jezreel, Jezebel heard of it; and she painted her eyes, and attired her head, and looked out at the window. בַּפּוּךְ עֵינֵיהָ וַתִּיטֵב אֵת-רֹאשָׁהֹ, וַתִּשְׁקֵף, בְּעַד החלוו. לא וְיֵהוּא, בָּא בַשָּׁעַר; וַתּאמֵר הֵשַׁלוֹם, זְמִרִי הֹרֵג 31 And as Jehu entered in at the gate, she said: 'Is it peace, thou Zimri, thy master's murderer?' אַדֹנַיו. 32 And he lifted up his face to the window, and said: 'Who is on my

לב וַיִּשָּׂא פָנָיו, אֶל-הַחַלּוֹן, וַיֹּאמֶר, מִי אִתִּי מִי; וַיַּשׁקִיפּוּ אַלִּיו, שָׁנַיִם שָׁלשַׁה סִריסִים.

לג וַיּשְׁמְטוּהָ; וַיִּיז (שִׁמְטוּהָ), וַיִּשְׁמְטוּהָ; וַיִּז לג וַיִּאמֶר שמטהו (שַּמְטוּהָ), וַיִּשְׁמְטוּהָ; מַדַּמַהּ אֵּל-הַקּיר וְאֵל-הַסוּסִים, וַיִּרְמִסַנַּה.

33 And he said: 'Throw her down.' So they threw her down; and some of her blood was sprinkled on the wall, and on the horses; and she was trodden under foot.

side? who?' And there looked out to him two or three officers.

לד וַיָבֹא, וַיֹּאכֵל וַיִּשְׁתְּ; וַיֹּאמֶר, פָּקְדוּ-נָא אֶת- הָאֲרוּרָה הַוֹּאת וְקָבְרוּהָכִּי בַת-מֶלֶּךְּ, הִיא.	34 And when he was come in, he did eat and drink; and he said: 'Look now after this cursed woman, and bury her; for she is a king's daughter.'
לה וַיִּלְכוּ, לְקָבְרָה; וְלֹא-מָצְאוּ בָה, כִּי אִם- הַגַּלְגֹּלֶת וְהָרַגְלַיִםוְכַפּוֹת הַיָּדִים.	35 And they went to bury her; but they found no more of her than the skull, and the feet, and the palms of her hands.
לוּ וַיָּשֶׁבוּ, וַיַּגִּידוּ לוֹ, וַיֹּאמֶר דְּבַּר-יְהוָה הוּא, אֲשֶׁר דְּבֶּר בְּיַד-עַבְדּוֹ אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר: בְּחֵלֶק יִזְרְעָאל, יֹאכְלוּ הַכְּּלָבִים אֶת-בְּשַׂר אִיזָבֶל.	36 Wherefore they came back, and told him. And he said: 'This is the word of the LORD, which He spoke by His servant Elijah the Tishbite, saying: In the portion of Jezreel shall the dogs eat the flesh of Jezebel;
לז והית (וְהָיְתָה) נִבְלַת אִיזֶבֶל, כְּדֹמֶן עַל-פְּנֵי הַשָּׂדָהבְּחֵלֶק יִזְרְעָאל: אֲשֶׁר לֹא-יֹאמְרוּ, זֹאת אִיזְבֶל. {ס}	37 and the carcass of Jezebel shall be as dung upon the face of the field in the portion of Jezreel; so that they shall not say: This is Jezebel.' {S}

Why do we need the timeline pasuk of Achazyahu now?

1. Radak 9:19

ובשנת אחת עשרה. ולמעלה אמר בשנת שתים עשרה ולפי החשבון הוא בשנת י"ג כמו שכתב אלא שב' שנים היו בהם מקוטעות מה שאומר זה הנה אף על פי שאמר למעלה תחלת מלכותו וסופה עתה בעת מותו ספר ג"כ מלכותו להודיע כי בעונו קצרו ימי מלכותו ומת ולא מלך אחר אביו אלא שנה אחת:

Why did she beautify herself?

2. Malbim 9:30

ותשם בפוך היא חשבה שתמצא חן בין שרי החיל, ושימצא מי מהם שיחזיק בידה נגד העבד המורד באדוניו, ולכן אמרה **זמרי הרג אדוניו** להזכיר כי זמרי נהרג ולא אבו ישראל להמליך את המורד והורג אדוניו:

What does it mean she is a daughter of a king?

3. Radak 9:34

כי בת מלך היא. ואף על פי שהיתה ממלכי אומות העולם צריך לנהוג כבוד בכל נכבד באומתו מדרך המוסר ולא תלה בכבוד בעלה לפי שהיא גרמה מיתתו ואבדון מלכותו:

What was she saying?

4. Metzudos 9:31

מצודת דוד על מלכים ב ט׳:לא:בזמרי הורג אדניו. לפי שגם זמרי הרג את המלך אלה בן בעשא, לזה קראה אותו בשם זמרי, וכאילו באה להקל אשמתו, לומר שכבר היה לעולמים, וכדי להחניפו אמרה כן:

5. Abarbanel 9:31

ותאמר אל יהוא זמרי הורג אדוניו, כי לפי שהתבאר למעלה (מלכים א' ט"ז) שזמרי עבד אלה בן בעשא הרג את אדוניו ויהרגו אותו מיד, ראתה לכנות ולקרוא את יהוא בזה השם כנוי, בעבור שהרג יורם שהיה אדוניו, ובחשבה שיהיה כן סוף יהוא כזמרי כי ימיתוהו גם כן

6. II Melachim 16:8-10, 15-17

ט וַיִּקְשֹׁר עָלָיו עַבְדּוֹ זִמְרִי, שַׂר מַחֲצִית הָרֶכֶב; וְהוּא בְתִרְצָה, שֹׁתֶה שִׁכּוֹר, בֵּית אַרְצָא, אֲשֶׁר עַל-הַבּיִת בְּתִרְצָה.	l over the household in Tirzah:
ה בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ שָׁנָה, לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה: מְלַךְּ אֵלָה בֶּן-בֵּעְשָׁא עַל-יִשְׂרָאֵל, בְּתִרְצָה שְׁנָתִיִם.	8 In the twenty and sixth year of Asa king of Judah began Elah the son of Baasa to reign over Israel in Tirzah, and reigned two years.
י וַיָּבֹא זִמְרִי, וַיַּבֵּהוּ וַיְמִיתֵהוּ, בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע, לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה; וַיִּמְלֹךְ, תַּחְתִּיו.	10 and Zimri went in and smote him, and killed him, in the twenty and seventh year of Asa king of Judah, and reigned in his stead.

15 In the twenty and seventh year of Asa king of Judah did Zimri reign seven days in Tirzah. Now the people were encamped against Gibbethon, which belonged to the Philistines.	טו בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע שָׁנָה, לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה, מְלַךְּ זִמְרִי שִׁבְעַת יָמִים, בְּתִרְצָה; וְהָעָם חֹנִים, עַל-גִּבְּתוֹן אֲשֶׁר לַפְּלִשְׁתִּים.
16 And the people that were encamped heard say: 'Zimri hath conspired, and hath also smitten the king'; wherefore all Israel made Omri, the captain of the host, king over Israel that day in the camp.	טז וַיִּשְׁמַע הָעָם, הַחֹנִים לֵאמֹר, קְשַׁר זִמְרִי, וְגַם הִכָּה אֶת-הַמֶּלֶךְ; וַיַּמְלִכוּ כָל-יִשְׂרָאֵל אֶת-עָמְרִי שַׂר-צָבָא עַל-יִשְׂרָאֵל, בַּיּוֹם הַהוּאבַּמַּחֲנֶה.
17 And Omri went up from Gibbethon, and all Israel with him, and they besieged Tirzah.	יז וַיַּעֲלֶה עָמְרִי וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ, מִגִּבְּתוֹן; וַיָּצֻרוּ, עַל- תִּרְצָה.
18 And it came to pass, when Zimri saw that the city was taken, that he went into the castle of the king's house, and burnt the king's house over him with fire, and died;	יח וַיְהִי כִּרְאוֹת זִמְרִי, כִּי-נִלְכְּדָה הָעִיר, וַיָּבֹא, אֶל- אַרְמוֹן בֵּית-הַפֶּּלֶךְ; וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת-בֵּית-מֶלֶךְ בָּאֵשׁ, וַיָּמֹת.

7. Mary, Queen of Scotland, Encyclopedia Britannica

Despite the fact that she was the <u>sovereign</u> queen of another country, Mary was tried by an English court and condemned; her son, James, who had not seen his mother since infancy and now had his sights fixed on succeeding to the English throne, raised no objections. Mary was executed in 1587 in the <u>great hall</u> at Fotheringhay Castle, near Peterborough; she was 44 years old. It was a chilling scene, redeemed by the great personal dignity with which Mary met her fate. Her body ultimately came to rest in <u>Westminster Abbey</u> in a magnificent monument <u>James I</u> raised to his mother after he finally ascended the throne of England.

What did they did to her?

שמטוה. הפילוה מן החלון לארץ וכתוב בוי"ו שהוא כנוי לזכר והקרי בקמץ הה"א לנקבה והוי"ו נוספת והכתיב יש בו דרש רמז לנבות שצותה לשמוט אותו ולסקלו כן צוה הוא לשמטה כי דין סקילה היה לה כי מתה בנפלה ורמסוה: וירמסנה. יהוא רמסה בסוסו:

Why did her hands, feet and skull survive?

9. Pirkei DeRabbi Eliezer 17:5

גמילות חסדים מניין אנו למדין לאבלים, מאיזבל, שהיתה ביתה סמוך לשוק וכל מת שהיה עובר בשוק היתה יוצאת מתוך ביתה ומכה בכפי ידיה ומקוננת בפיה ומהלכת עשרה צעדות וכל חתן שהיה עובר בשוק היתה יוצאה מתוך ביתה ומצלצלת בכפי ידיה ומקלסת בפיה ומהלכת עשר צעדות ונתנבא עליה אליהו זכור לטוב הכלבים יאכלו את 'איזבל בחלק יזרעאל והאברים שהיו גומלי חסד לא שלטו הכלבים בהם שנ' וילכו לקברה ולא מצאו בה וכו

10. Radak 9:33

שמטוה. הפילוה מן החלון לארץ וכתוב בוי"ו שהוא כנוי לזכר והקרי בקמץ הה"א לנקבה והוי"ו נוספת והכתיב יש בו דרש רמז לנבות שצותה לשמוט אותו ולסקלו כן צוה הוא לשמטה כי דין סקילה היה לה כי מתה בנפלה ורמסוה:

ויז מדמה. בחיר"ק היו"ד מבנין הקל וכתב זה לגלות משפט האל ברשעה הזאת כי היה דמה נראה ימים בקיר:

The 70 sons of Achav (10:1-14)		
אַ וּלְאַחְאָב שִׁבְעִים בָּנִים, בְּשֹׁמְרוֹן; וַיִּכְתֹּב יֵהוּא סְפָּרִים וַיִּשְׁלַח שֹמְרוֹן, אֶל-שָּׁרֵי יִזְרְעָאל הַזְּקֵנִים, וְאֶל-הָאֹמְנִים אַחְאָב, לֵאמֹר.	1 Now Ahab had seventy sons in Samaria. And Jehu wrote letters, and sent to Samaria, unto the rulers of Jezreel, even the elders, and unto them that brought up [the sons of] Ahab, saying:	
ב וְעַתָּה, כְּבֹא הַסֵּפֶּר הַזֶּה אֲלֵיכֶם, וְאִתְּכֶם, בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם; וְאִתְּכֶם הָרֶכֶב וְהַסּוּסִים, וְעִיר מִבְצָר וְהַנָּשֶׁק.	2 'And now as soon as this letter cometh to you, seeing your master's sons are with you, and there are with you chariots and horses, fortified cities also, and armour;	
ג וּרְאִיתֶם הַטּוֹב וְהַיָּשֶׁר, מִבְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם, וְשַׂמְתֶּם, עַל-כָּסֵא אָבִיו; וְהִלְּחֲמוּ, עַל-בֵּית אֲדֹנֵיכֶם.	3 look ye out the best and meetest of your master's sons, and set him on his father's throne, and fight for your master's house.'	
ד וַיִּרְאוּ, מְאֹד מְאֹד, וַיּאמְרוּ, הִנֵּה שְׁנֵי הַמְּלָכִים לֹא עָמְדוּ לְפָנָיו; וְאֵיךּ, נַעֲמֹד אֲנָחְנוּ.	4 But they were exceedingly afraid, and said: 'Behold, the two kings stood not before him; how then shall we stand?'	
ה וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר-עַל-הַבַּיִת וַאֲשֶׁר עַל-הָעִיר וְהַזְּקַנִים וְהָאֹמְנִים אֶל-יֵהוּא לֵאמֹר, עֲבָדֶיךְּ אֲנַחְנוּ, וְכֹל אֲשֶׁר-תֹּאמֵר אֵלֵינוּ, נַעֲשֶׂה: לֹא-נַמְלָךְ אִישׁ, הַטּוֹב בְּעֵינֶיךְּ עֲשֵׂה.	5 And he that was over the household, and he that was over the city, the elders also, and they that brought up the children, sent to Jehu, saying: 'We are thy servants, and will do all that thou shalt bid us; we will not make any man king; do thou that which is good in thine eyes.'	
ו וַיִּכְתֹּב אֲלֵיהֶם סֵפֶּר שֵׁנִית לֵאמֹר, אִם-לִי אַתֶּם וּלְקֹלִי אַתֶּם שׁמְעִים קְחוּ אֶת-רָאשֵׁי אַנְשֵׁי בְנֵי-אֲדֹנֵיכֶם, וּבֹאוּ אֵלַי כְּעֵת מָחָר, יִזְרְעָאלָה; וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ שִׁבְעִים אִישׁ, אֶת-גְּדֹלֵי הָעִיר	6 Then he wrote a letter the second time to them, saying: 'If ye be on my side, and if ye will hearken unto my voice, take ye the heads of the men your master's sons, and come to me to Jezreel by tomorrow this time.' Now the king's sons, being seventy persons,	

were with the great men of the city, who brought them up.

ז וַיָהִי, כָּבֹא הַסֶּפֶר אֱלֵיהֶם, וַיִּקְחוּ אֶת-בְּנֵי הַמֵּלֶךְ, וַיִּשְׁחֵטוּ 7 And it came to pass, when the letter came to them, that they took the king's sons, and slew them, even seventy persons, and put their שָׁבְעִים אִישׁ; וַיַּשִּׁימוּ אֵת-רַאשֵׁיהֵם בַּדּוּדִים, וַיִּשָׁלְחוּ אֵלַיו heads in baskets, and sent them unto him to Jezreel. יזרעאלה. ָּתַבֶּא הַמֵּלְאַך וַיַּגֵּד-לוֹ לֵאמר, הַבִּיאוּ רַאשִׁי בְנֵי-הַמֵּלֶךְ; **8** And there came a messenger, and told him, saying: 'They have brought the heads of the king's sons.' And he said: 'Lay ye them in ויאמר, שימוּ אתם שני צברים פתח השער--עד-הבקר. two heaps at the entrance of the gate until the morning. 9 And it came to pass in the morning, that he went out, and stood, ט וַיָהִי בַבּקַר, וַיָּצָא וַיַּעָמד, וַיֹּאמֶר אֵל-כַּל-הַעָם, צַדְקִים and said to all the people: 'Ye are righteous; behold, I conspired אַתָּם; הָנָה אָנִי קשַׁרְתִּי עַל-אֱדֹנִי, וַאֶהְרְגֵהוּ, וּמִי הִכָּה, אֵתagainst my master, and slew him; but who smote all these? כל-אלה. י דעו אַפוא, כִּי לֹא יִפֹּל מִדְבַר יִהוָה אַרְצָה, אֲשֶׁר-דְבֶּר 10 Know now that there shall fall unto the earth nothing of the word of the LORD, which the LORD spoke concerning the house יָהוָה, עַל-בֵּית אַחָאָב; וַיהוָה עַשַּׂה--אַת אֲשֵׁר דְּבֵּר, בְּיַד of Ahab; for the LORD hath done that which He spoke by His עַבְדוֹ אֱלַיַהוּ. servant Elijah.' 11 So Jehu smote all that remained of the house of Ahab in Jezreel, יא וַיַּךְ יָהוּא, אָת כָּל-הַנִּשְׁאַרִים לְבֵית-אַחָאַב בִּיִזְרְעֵאל, and all his great men, and his familiar friends, and his priests, until וָכַל-גִּדֹלַיו, וּמִידֵעַיו וִכֹהַנַיו--עַד-בִּלְתִּי הִשְׁאִיר-לוֹ, שַׂרִיד. there was left him none remaining. 12 And he arose and departed, and went to Samaria. And as he was יב וַיַּקַם, וַיַּבֹא, וַיַּלַך, שֹמְרוֹן--הוּא בֵּית-עָקָד הַרעִים, at the shearing-house of the shepherds in the way, יג וְיָהוּא, מַצַא אָת-אָחֵי אָחַזִיהוּ מֵלֶךְ-יִהוּדַה, וַיֹּאמֶר, מִי 13 Jehu met with the brethren of Ahaziah king of Judah, and said: 'Who are ye?' And they answered: 'We are the brethren of Ahaziah; אַתֵּם; וַיֹּאמְרוּ, אֲחֵי אֲחַזִיֵהוּ אֲנַחְנוּ, וַנַּרֵד לְשָׁלוֹם בְּנֵי-הַמֵּלֶךְ, and we go down to salute the children of the king and the children of the queen.' 14 And he said: 'Take them alive.' And they took them alive, and יד וַיֹּאמֶר תִּפְשׁוּם חַיִּים, וַיִּתְפִּשׁוּם חַיִּים; וַיִּשְׁחַטוּם אֱל-בּוֹר slew them at the pit of the shearing-house, even two and forty בִּית-עֵקֶד, אַרְבָּעִים וּשָׁנַיִם אִישׁ, וְלֹא-הִשָּׁאִיר אִישׁ, men; neither left he any of them. {S} מהם. {ס}

What is Yehu' challenge?

11. Metzudos 10:3

על בית. בעבור בית אדוניכם, ובכדי לנסותם לדעת מה בלבם, שלח אליהם כדברים האלה:

12. Abarbanel 10:3

ואל זקני שמרון ואל האומנים, רוצה לומר אשר היו אומנים ומגדלים בני אחאב, (ב-ג) ויצו אותם שאחרי שהיו אתם כל בני המלך והרכב והסוסים, וערי המבצר שהיו ליורם היו ביד עבדיו, והנשק שהם כלי המלחמה גם כן, שיבחרו הטוב והישר מבני אחאב אדוניהם וימליכוהו וילחמו בעדו, כי כן ראוי שיעשו העבדים הנאמנים בעד כבוד אדוניהם, ושלח לומר להם זה כדי לנסותם ולדעת מה יעשו

How did Yehu get the masters to kill the sons so easily?

13. Chida 10:7

וישלחו אליו יזרעאלה. ולא רצו לבא הם כי יראו שהוא עידן רתחא:

What is Yehu saying about the heads of the sons of Achav? Is he pretending it was divine intervention?

14. Rashi 10:9

צדיקים אתם. כולכם בעיניכם צדיקים, ומחזיקים אותי בחזקת רשע, על שהרגתי את המלך, ועתה ראו, הנה אני קשרתי על אדוני ואהרגהו, את כל אלה מי הכה, אני לא הרגתים, אך מאלה תדעו אפוא, כי גזרת המלך היא עליהם, וההורגם צדיק הוא, ומקיים את מצות המקום:

15. Abarbanel 10:9

והיה זה כדי שיראו אותם כל העם וכדי שישמעו כלם מה שאמר יהוא כאשר הלך לראותם, שאמר אל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי על אדוני, ר"ל אתם בני ישראל אשר ביזרעאל תחשבו שאתם צדיקים ואני רשע גמור לפי שקשרתי על אדוני והרגתיו, ועתה אמרו אלי ומי הכה את כל אלה? הנה גדולי שמרון ואשר גדלו אותם בבתיהם הרגו אותם ולא רצו להלחם בעדם, וכל זה מורה שאין אני רשע במה שעשיתי ולא הם גם כן במה שעשו,

Why did he take the Achazyahu brothers to Beis Eked to kill them?

16. Abarbanel 10:13

ונראה שלא היו יודעים דבר מכל אשר נעשה ביזרעאל ובשמרון, ואמרו אל יהוא שהיו באים לראות את שלום בני המלך אחאב ושלום הגבירה איזבל, (יד) ושחט אותם בתוך הבור אשר היה שמה.

17. Radak 10:14

תפשום חיים. ומה שצוה כן ובלבבו להרגם כמו שאמר וישחטום להגדיל הנקמה שלא ימיתום דרך מלחמה:

